

ÓRSZEM

Politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

A csikmegyei 48-as függetlenségi párt hivatalos közlönye.

<p>Megjelenik: minden kedden. ELŐFIZETÉSI ÁR: egész évre 8 K, fél évre 4 K, negyed évre 2 K, egy hónapra 80 fill. Egyes szám ára 10 fill. Nylttér sora 40 fill.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. UJFALUSI JENŐ. Társzerkesztő: BALÁS BÉLA. Főmunkatára: Iß. BOTÁR BÉLA.</p>	<p>Szerkesztőcég és kiadóhivatal: Léty János könyvnyomdája Csikszereðában, hová a közíratok hirdetések és előfizetések küldendők. Hirdetések máráskál díjazással, megállapodás szerint.</p>
--	---	---

Tábla.

Sok hallgatás után, többeik kívánságára ezen rovatunkat újból megnyitjuk. Sikerült ugyanis a Tábla íróját ez iránt újból kapacitálnunk, bár nem szivesen vállalkozott. mert csipős cikkekkel felelős szerkesztőnknek szerzett sok kellemetlenséget. Felelős szerkesztőnk azonban újból kész tartani hátát. Így azért felelős. Neki ez szerez mulatságot. Ugy-e mily bizarr izlés? De hát kinek a pap. kinek a papné.

A vármegyei tisztújítások. Megindult a kapacitálás. Levelek jönnek innen is, onnan is. Kezd érdekes lenni a helyzet.
 Jó lesz azonban szavazás ígérés előtt megfontolni a m. t. törvényhatósági bizottsági tagoknak, hogy vajjon a pályázó egyen politikai magatartás tekintetben is megfelel-e a kívánalmaknak. Ugy tudjuk ugyanis, hogy van egy némely olyan tisztviselőnk is, ki bizony a megpróbáltatások mújtaiban nyíltan erőszakoskodott a darabot kormány érdekében.

Az ilyen tisztviselő, ha még olyan nagy kapacitásnak is tartatnék, nem érdemli meg a vármegye bizalmát, annál az elvnl fogva sem, hogy az eszebb labanc jövőre is többet árthat a függetlenségi pártunk, mint egy hazafüsz-érésű, besületes, de kevése nagy közíg. kapacitásnak tartott tisztviselő a járásának.

Aztán meg van egy pár fiatal óriás is, kik a mások hátán akarnak előbbre jutni, nem azzal, hogy érdemesebbek lennének, hanem, mert tolakodóbbak és a házaláshoz jobban értenek. Ezeknek, bár tiszteljük képzettségeiket, azt tanácsoljuk, csak várjanak, míg a sor rájuk következik. Ne gondolják a megyei törvényhatósági tagokat csupán szavazó gépnék. Tudnak azok a törvényhatósági tagok gondolkodni is és mérlegelni is. Csikvármegyei törvényhatóságának tagjait ne alacsonyítsák le azok a tulbuladni vágyó óriások, azt híve felőlük, hogy méltánytalanok lesznek az uriak kedvéért a kevésebé urfink, de azért ép oly jó képzettségű és korra és szolgálatra idősebb tisztviselőkkel szemben.

Ugy bizony, csak legyenek türelmesek és szerényebbek, mert a fiatalság legszebb díszje a szerényesség. Legalábbis eddig a magyar ember természetete ezt kívánla me.

Pánzt csinálnak Nem Kőrmőzbányán, sem nem az állományomdában, hanem Csikszereða szomszédságában. Egy hírtelen megzudagodott s bõpőnz hírében álló egyénről akadják a leplet lerántani miért is megindult a nyomozás a király ügyészség részéről. Nem áruljuk el, hogy melyik ügyészség folytatja a nyomozást, sem azt, hogy kiról szól a nóta, — majd kisül szép rendben minden. Különben is felesleges volna nevet közölni, ugy is sokan sejtik, kiról van szó.

Járdánkról. Míg járdánk nem volt folytonosan azután vágyódtunk. Most, hogy van, egyszerűen tudomást sem veszünk róla — legálább azt kell hinnünk, mivel a legtöbbben nem gondoskodnak annak takarításáról. Nyárban poros, télen havas és jeges Persze azt várjuk az illetők, hogy a rendőrség előbb egyenként szőltsa fel és büntesse meg őket. Akkor aztán zsarnok a rendõrkapitány. — A tisztaság szeretet is azt hozná magával, hogy mindenki a saját háza előtt seperjen. Ez oly régi törvény, hogy nem is kellene sokat emlegetni. Persze nálunk más a szokás. A helyeti, hogy mindenki a saját háza előtt sepregetne in ás dolgával bajlódik.

Ne higj magyar a labancznak, se osztráknak, se zsidónak!

Hiába obégnak a nem érvényesült zsidók és a letört, haladó párl zsurnalisztái, hogy így, hogy vajon elárulta a 48-as függetlenségi párt fennen hirdett elveit: hiába kiabálják tele az országot farizusi jajgatással: hiába akarják beledisputálni a közvéleménybe, hogy quota emelő bécsi szolga lett Kossuth Ferenc is, nem hisz nekik józan magyar ember.

Ezen az egy „nem hiszünk nektek“-en kudarcot vall a gyalázatos hajsza s legfõlebb nehány hiru varju butul el a róka bizelgésre.

A józan magyar közvélemény tudja, hogy akkor, amikor a magyar nemzet a 48-as függetlenségi pártnak abszolút többséget adott, nem tett mást, mint szentesítette azt az alapot, amely alap elfogadása mellett a nemzet vezeterei kormányt vállaltak.

Tudta és tudja most is a józan magyar közvélemény, hogy még a függetlenségi párt vezére sem ígért a kormányra jutáskor sem magyar vezényszót, sem önálló vánterületet, sem más nemzeti vívmányt, csupán azt, hogy a belügyek terén magyar nemzeti szellemen minden meglesz a kormány, hogy azok a kívánságok, melyek minden magyar ember lelkeben élnek, ezek segítségével könnyebben megvalósíttassanak, ígérték a választási jog reformját, szóval olyan dolgokat, amelyek tulajdonképen csak utjai még a nemzet igazi céljainak.

AZ „ÓRSZEM“ TÁRCÁJA.

Csak egy pár papus.

Sándor bácsi igazán kedves aranyos öreg ur volt, bácsija az egész világnak, tisztelte, szerette minden ember, de leginkább szerettek, dédelgették a fiatal leányok, az ó „kis tubicái, édes hugoskái“, amint õket rendszeren nevezni szokta. De tudták is õk, hogy miért szeretik annyira azt a jó Sándor bácsit: hiszen senki sem lehetett figyelmesebb, elõzékenyebb a „hugoskák“ irányában, mint õ, minden alkalmat felhasználott, hogy örömet szerezzen nekik. Ha a fiatal leányok szép nyári idõben kirándulást kívántak tenni a közeli erdõben, Sándor bácsi gondoskodott róla, hogy kívánságuk teljesüljön, a ha telen kedvik kerelkedett a szánkózásra, Sándor bácsi előállt díszes számmal és vitte õket, merre nekik tetszett, a mumák pedig örömet bízták reik leányait, mert tudták, hogy Sándor bácsi mily gondos „garde des dames“, kinek figyelme mindenre kiterjed. Ha új operát vagy új szindarabot szerettek volna hallani és látni, Sándor bácsi pályahálban mindég volt számukra hely és arról is gondoskodott, hogy gyalog hazra ne menjenek; ha bábla készültek, keztyű is virág Sándor bácsi gondja volt — szóval Sándor bácsi itt — Sándor bácsi ott — nála nélkül semmiesem történhetett.

De bár a jó Sándor bácsi nagyon is bőkezű volt mások és különösen kedves hugoskái irányában, saját személyének ugyan vajmi kevés jutott e bőkezűségéből. A fiatal leányok nem is találtak rajta egyéb hibát, mint éppen ezt a túlságos takarékoságot. Hanem mind ennek dacára olyan barátságos, olyan kedélyes

volt a bácsi füstös szobája! S ott ült õ maga téli idõben az ódon karszékben a kályha közelében nagy füstfelhõket eregetve, szépen kiszitt pipájából — szivart nem szitt soha — bizony, ha rá nézett: az ember, szinte akaratlanul elmondta neki minden titkát jószágos öreg aca olyan bizalomgerjesztõ volt és azok a fiatal leányok meg is gyónták neki minden kisebb-magyobb bajukat és gondjukat. Mennyi mindenféle vallomást rebegtet el azok a rózsájúknak, ha egyik vagy másik leányka ott ült vele szemben abban a kicsi alacsony karszékben, mely éppen olyan volt, mintla a Sándor bácsi ódon karszékének unokája lenne — akár valami titokban táplált szívbeli reményre, akár más kevésebé fontos ügyre vonatkozólag, a mirõl nem mertek a komoly, szigorú apának de még a jószágos mamának sem szólni, Sándor bácsinak mindent el lehetett mondani, õ mindenhez tudott hozzászólni, mindenkor tudott tanácsot adni és az õ közvetítése folytán nem egy titkos kívánság teljesült, melyet nem mertek a szülõkkel közölni.

Karácsony tuján ünnepelte Sándor bácsi hatvenbededik születésnapját.

Milesi mondatokatartó süttõt számára, mert a bácsi azt nagyon szerette. Ilonka egy tekintélyes üveget hozott, melyben csak nyz csillogott a „gondizó szomorodni“ akár csak a valóságos szivarap, Hírke Ilonka kassai sonkát, Róza minden felhőzavalt a pucos készítéshez, Sárka pompás hóhérr cipõt — s ugy tovább. Mind ezeket a kitiñõ holmikat elköltötték a jó öreggel együtt amibõl Sándor bac inak ugyan nem sok haszna, de még kevésebé kára volt; hanem az õ „legaranyosabb tubicája“-nak — így nevezte a szép Bellát — ajándéka nagy veszedelmet hozott reá.

Bella igen szép papusot himezett neki, fekete bársonyra arany és ezüst szálakkal; már bizony zútságe is volt rá, mert a szines gyapjával himezt régi papus nagyon kopott és színelahyott volt. Sándor bácsi örült a gyönyörű papusnak és másnap reggel mikor Bella benézett a bácsi szobájában, egész büszkén ült szokott helyén pipázva és újságot olvasva, az új papuscsal lábán. Hanem hát, édes Istenem, milyen kopottnak, viseltnék tiñt fel most a hálókabát az új papus mellett! Már bizony az sehogy sem illik össze, már csak új hálókabátot is szerezzen Sándor bácsi. A legaranyosabb tubica segített is neki egy szép törökkelmet kiválasztani, mely nagyon jól illett az új papushoz. De ez még növelte a bajt, mert az új hálókabát mellett a karszék szörnyen ocskának, se nehelyottnak látszott, — ami különben nemcsak látszott de való is volt — a karszékot újból kell bohuzatni. De most az ablakra is ugyanolyan új függönyök — zútságek, a régi szõnyeg sem való a többhez, a falszõnyeg is moeskos, szakadozott, s azt is újjal kell pótolni és végre mikor az egész szoba új színbe pompázott, akkor meg a két móllekszobát sem lehetett olyan ódon, kopott állapotban megtúrni, azokat is a közepsõnek megfelelő módonban be kellett rendezni, márszak az összbenyomás kedvéért is.

A kedves tubicák, azok az aranyos hugoskák most már meglehetően elégedve az õ bácsijukkal, hiszen most kivetközött szerintök egyetlen hibájából: a túlságos takarékoságból, melyet a saját személyén gyakorolt Predig de-hogy voltak meglegedve. Azt kellett látniuk, hogy az az öreg ur nem az a régi kedves jó bácsi, a ki azelõtt volt. A leánykák kívánságit mintha nem is hallotta volna.

Igéretet tettek azonban az uralkodónak is, hogy mindazon kötelességeket, amelyek az 1867-iki kiegyezésből jogosan folynak, vállalják és teljesítik.

A nemzeti alapot elfogadta és ez alapon adott mandátumot a koalíciós pártok tagjainak. A rend helyreállítása, a romok eltakarítása, a tényleges jogi állapot fentartása, az adott helyzetben a nemzeti törekvések megvalósítása és a teljes függetlenség beköszönte előkészítése képezi tehát a koalíció feladatát. Ép ezért addig is, míg az ígért és vállalt kötelességek teljesítve nincsenek, a függetlenségi párt elveinek érvényesítését kénytelen elodázní és összegegyeztetni működését a koalíció programjával. Ezt kívánja a politikai becsület és politikai bölcsesség.

Ezek után azt kívánni a függetlenségi párttól, hogy hirdetett elveit azonnal valósítsa meg, nem is ostobaság, hanem országrontó ravasz politika s nem céloz mást, mint a koalíció szétbontását és magának a függetlenségi pártnak diszkreditálását a nyilvános téren.

Elakarják feledtetni a nemzettel a múlt idők komizságait, az ország akkori állapotát, el mindazon feltételeket, amelyek mellett a függetlenségi párt is a kormányra vállalkozott csak azért, hogy a kormányra jutott függetlenségi pártot kormányra jutása előtti köteleseivel azonnali meg nem valósításáért népszerűtlenné tegyék és az ország közvéleményét ellene zudítsák: azt hangoztatva, hogy mi: bescapta a nemzettel.

Az a párt, mely míg a hatalom birtokába volt, ugyanazokat ellenezte, amit most követel — azonban hiába bármázik és öltögeti nyelvét, nem számíthat arra, hogy hazudozásait és rágalmaikat is higgyék neki. Nem számíthat, mert tudja mindenki, mi a cél s ép ezért még jobban támogatja és követi a nemzeti vezetést terhes feladatuk teljesítésében.

Nem tántorodik el józan függetlenségi ember Kossuth Ferencötől, sem a függetlenségi párttól, mert hisz nincs senki, aki jobban és bölcsébben tudná az ország sorsát előbbre vinni: nem tántorodhatik el senki a függetlenségi párttól, amíg Kossuth Ferenc és Apponyi Albert azt mondják: így kell tennünk, mert ez a helyes út! Nem tántorodhatik el

senki a függetlenségi párttól, míg van egy csep politikai belátás és bölcsesség.

Nézzetek széjjel az országban s mondjátok, kinek higgyen a magyar nemzet, ha nem ezeknek, kiknek kezébe van letéve a függetlenségi párt becsülete?

Tehát semmi kételkedés, semmi elhamarkodott ítélet és cselekedet.

Mindig az eszt a romlásunk oka, hogy sem hitben, sem cselekedetben nem voltunk kitartók.

Most már legyen egyszer vége ennek, vetkőzzük le régi hibánkat s támogassuk lelkesedés lohadása nélkül azokat, kik nehéz helyzetükben is becsülettel munkálkodtak és munkálkodnak a független Magyarországot megteremtésén.

Ha egyebet nem tudhatnánk be érdemükről, csak azt, hogy az uralkodó közszellemet a független Magyarország érdekében megfelelőleg megváltoztatták, hogy az eddigi lemondás politikájára helyett a fejlődés politikáját hozták, ez is oly nagy érdem, a melyért bennök bizni és őket támogatni hazafias kötelesség.

Az egyszakaszos törvényjavaslat. A hivatott obstrukció és a kilépett függetlenszöveg magartatása miatt a kiegyezési törvényjavaslatból f. év végéig aligha lesz törvény. Már pedig az ország emines gazdasági érdeke elhanyagolást nem szenvedhet. Ép azért, hogy egy rémítő gazdasági krízisnek eleje vetessék a kormány ugy okoskodik, hogy egy egyszakaszos törvényjavaslatot terjessze a Ház elé, amely törvényjavaslat a kormány által aláírt szerződés jóváhagyatnák. A kiegyezési törvényjavaslat részletes tárgyalásának f. évi teli ülényújtása aztán nem okozna nehézségeket s az obstrukció megszűnéséből sokat veszítené. Sokan az egyszakaszos törvényjavaslat ellen politikai szempontból kifogásokat tesznek és azt az alapon ellenzik, hogy alkalom adtán egy hazafiatlan kormány hasonló fogással a hazafias ellenzék ellentétlétlét is könnyen legyőzhetné.

Az eladósodott vármegyei tisztviselők helyzetén akar a kormány segíteni azzal az egy millió koronával, melyet most ajánlott fel a vármegyei tisztviselők országos egyesületének. Nagyon szép... De hirt mi lesz a városokkal, a melynek képviselőit annyit biztatják Semmi? A vármegyei tisztviselők már Tisza Pistától eleget kaptak, ugy, hogy újabb rajtuk segíten akkor, amikor nyomorgó városi tisztviselőknek semmit sem nyújtanak, — oktan politikai. — Utóvégre a szerénységet ne tekintés gyáva-ságnak, mert hamar megveszthetik, hogy az ugyan nyomorgató városok nagyon könnyen tudnak kiabálni is. Andrassy Gyula emlékezzék ígéretére, amelyet a városi polgármestereknek tett s bizonyára pirulni fog a szövegével, hogy ígéretét milyen úr módon nem váltotta be. Hanem azt hisszük, lesz gonja minden városnak, hogy szabadságból alkotmánypartívá vedlett urakat ne küldjön a parlamentbe.

Az új ipartörvény. Évek bocsánat sora óta hangoztatott kívánalmak a magyar iparos-osztálynak, hogy az 1884. évi ipartörvényt a törvényhozás módosítsa. Szerényi tizenkét vasok kötetben gyűjtötte össze a revízióhoz szükséges összes tárgyanyagot, amelynek alapján el is készítette az új ipartörvény tervezetét. Az ipartörvény revíziója ügyében anketét fogtak tartani a kereskedelmiügyi miniszteriumban, amelyre meghívják az összes érdekelt faktorokat, ipari szervezeteket és a törvény rendelkezéseiben érintett hatóságokat. Az anketé tartamát — tekintve az ügy nagy horderejére, valamint az összegyűjtött orási anyaghialmaz, melyet az államtitkár az anketé elé terjeszt — huszonnyolc napra tervezik.

A választói jog és a házszabály revízió. Andrassy Gyula gróf belügyminiszter f. hó 23-án az alkotmánypártnak kijelentette, hogy az általános választói jogra vonatkozó törvényjavaslat elkeszült és azt még ezen állásuk folyamán a Ház elé fogja terjeszteni. — Ezzel egyidejűleg bejerteti a házszabályrevízióra vonatkozó javaslatot. A belügyminiszter a házszabályrevízió munkájával még nem készült el, de elben az irányul a többség érvényesítése lesz. A belügyminiszter ehhez állását köti. A kormány a házszabály revízió ügyében még nem foglalt állást.

Hagyjunk fel már a szatócs politikával!

I-26 cikk.

Minden téren való hátramaradásunknak oka abban rejlik, hogy vezető embereink a mult-ban nem bírtak, azzal a széles látókörrrel, azzal az európai műveltséggel, amely irányítója lehetett volna munkálkodásunknak, közéleti működésünknek. Belsőlet, átlag emberek voltak, akik vármegyei állapotot jobbra fordítani nem képesek ép azért, mert so nem kutatták, se nem találták meg azokat a módokat, amelyek a fejlődést hivatva volnának biztosítani. Az iradai munka leköti testüket a sovány társadalmi élet megbénítja lelkeiket s talán egy sincs kö-zöttük, aki az átlagon felül emelkedve a vármegyei választásoknál egyéb iránt is érdeklődött volna.

Nem munkával, nem tehetséggel, hanem eszmén-izmommal, pajászkodással, kunyerálással, esakádi összekötteségek segítségével akarnak előbbre jutni, ami annál szomorubb, mert sikerrel is jár, miután a vármegyei törvényhatóság nem tud jutalmazni, sem büntetni s így szinte szentesíti a régi tarthatatlan állapotokat. Minek küzdelm valaki, minnek fáradozunk, mikor minden törekvése megtörik azon az egyen, hogy a társai, ki sem nem munkás, sem nem orvos, de jó ívő, kifümmö evő és pompás pajtás, már eszméjért az egész vármegyét s ismer személyesen minden szavazót. Ez a körülmény nem esoda, ha külső a tisztviselőből minden ambíciót, minden tanulási és haladási vágyat s ez az oka, hogy vármegyeink tisztviselőinek nincs sem eszméjük, sem tervük olyan, mi a közállapotokat hivatva volna javítani s vármegyéinket a kultura tekintetében oda helyezni, ahol vagyoni helyzetét tekintve, már régen állni kellene.

A nyugati kulturálisok tisztviselői és intelligens társadalmi körök bezzog fellöjjük hivatalukat s ennek meg is van az hatása, hogy olyan kérdésekben is tudnak fényes eredményeket elérni, amelyre mi a feleletet még megmondolni sem reszkírozuk meg.

Nem beszélve egyébről, egyszerűen réi mutatók egy olyan dologra, ami nálunk teljesen hiányozik, míg a nyugati államokban már régen szépen virágozik s ezzel a nemzeti művelődést, vagyonszodást is terjeszti és szaporítja.

Nálunk Csikszécsében például elsőrendű nyomorúság a lakás hiány. Ezen segíteni, ezen az egészögre és város fejlődésre egyaránt káros állapotot javítani eddig senki sem tudott és azt is, akinek valamelyes akaratja lenne, terve volna álmúdozónak, naivnak és bolondnak tartják. S ahelyett, hogy megerőtlennek begyepesedett észöket, megmosolyogják s végül örülségnék deklarálják azt a jót, amit az az ábrándozó nem az újabból szoptott, hanem a művelt nemzetek társadalmát és kulturáját tanulmányozva, ami érdekünkben is megvalósíthatóknak tart. De lassuk csak, miről van szó!

A német birodalom a lakás inség megszüntetése érdekében annak idején egy alapot létesített és ezen alapjuk évi 5 millió márká költséggyel 1906. év végéig összesen 25 millió márkát beosztott rendelkezésre.

A német birodalom által létesített ezen alap arra való, hogy abból munkások és közepes javadalmazású hivatalnokok részére megfelelő lakások az előállítás elsősegíttessék.

Ezen alap állami kezelésben van és kölcsönöket nyújt közintézményeknek, u. m. építő egyleteknek, szövetkezeteknek, társulatoknak stb., abban a feltételeben, hogy a lakás viszonyok javítására az illető vállalat körzetében fényleg szükség van és hogy az illető vállalatok ép olyan épületeket fognak előállítani, melyek a lakás inség orvoslására alkalmasok.

A kölcsönök 3%-al kamatoztatandók és legalább 1%-al forlesztendők; a 4%-os annuitások negyedévenként utólag fizetendők.

Hogy mily eredménynyel jár a lakás ügynek illetően kezelése mutatják a következő számok.

A német birodalmi vállalatok ösztövényekénysége 1905-ig 7500 házra 30.000 lakással becsülhető. Összértéke ezeknek a házaknak 150 millió márká 1905. év január hó 1-én volt a német birodalomban 500 építő társulat 119.506 taggal.

A közéleti tevékenység állami támogatásának keresztülvitelére nézve a német birodalom már hosszú tapasztalatokkal rendelkezik, míg nálunk e téren ugyszólván még semmi sem történt.

Ezeket itt elmondani csak azért tartjuk szükségesnek, hogy lássan a tisztelt vezetőség, miszerint semmi új nincs a nap alatt s hogy a mig örülségnék nevezik ök azoknak gondolkodásait, kik a szatócs politikát megvann, fejletlenebb nemzetek példáját követve, a köznyomorúság változtatására törekednek, addig más államokban máris élvezik annak előnyeit.

pályázhatnak mindazon Csikmegyében illetékes és lakós székely honpolgárok, kik a jogtudományokbani elméleti s gyakorlati képzettségüket igazolni tudják s a gazdaszat, erdészlet és számvitel, valamint az adminisztráció terén kellő jártassággal bírnak.

II. A gazdatiszti állásra, mely évi 2000 korona fizetés, természetbeni lakás, 600 kor. utazási és 400 korona szolgatartási általánnyal javadalmaztatik, pályázhatnak mindazon Csikmegyében illetékes és lakós székely honpolgárok, kik gazdasz szakképzettséget, vagy legalább középiskolai végzettséget, avagy a gazdaszat és erdőkezelésben, valamint a számvitelben kellő gyakorlati jártasságot tudnak igazolni.

III. Az ügyési állásra, melynek javadalmát a magánjavak átadandó pereiből befolyó a vármegyei ügyviteli szabályzat szerint elszámolandó és folyósítandó perköltségek képezik, pályázhatnak mindazon Csikmegyében illetékes és lakós székely honpolgárok, kik ügyvédi oklevéllel bírnak és gyakorló ügyvédek.

Csikvármegye magánjvai igazgatótanácsának elnöke.

Csikszereda, 1907. évi november hó 6.

Fejér Sándor.

alispán, igazg. tanácselnök

A K I M P É R
„RÉPÁTI GYÓGYSAVANYUVIZ”

forráskezelősége tisztelettel tudatja, Csikszereda város és vidéke fogyasztó közönségével, hogy közkedveltségnek és általános elismerésnek örvendő asványvizét naponta friss töltésben hozza forgalomba.

Láda vételnél előnyár!

Főraktár: **NAGY GYULA** kereskedése
Csikszereda.

43-52

HIRDETÉSEK

mérsékelt díjazás mellett felvétetnek a kiadóhivatalban.

Szám 2259—907. ki.

Árverési hirdetmény.

A m. kir. pénzügyminiszter engedélyétől feltételezeten Csikszereda r. t. város zárt ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen a legelőbbit ígérőknek albérléthe adja **1908. év január hó 1-től 1908. év december hó 31-ig** feltétlenül és a további **1909. és 1910. évekre** feltételezen a borítal és husfogyasztási adók és fogyasztási adópótlékok szedési jogait.

Kikiáltási ár:

a) A borítal, husfogyasztási adó és fogyasztási adópótlékok után 18100 korona. Ugyancsak ez árveréssel kapcsolatban **1908. január 1-től 1910. december 31-ig** terjedő időre herbe adnatnak a legelőbbit ígérőknek a város jogositványát képező belpiac, külpiac helypénzszedési és mérlegdíj szedési jogok.

Kikiáltási ár:

b) A belpiac után . . . 5000 korona.
c) A külpiac után . . . 5000 korona.
d) A mérlegdíj után . . . 70 korona.

Az árverés napja **1907. év december hó 1-ének délelőtt 9 órájára** Csikszereda város tanácsának hivatalos helyiségebe tüzetik ki.

Erről az árverezni szándékozók oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy az árverezésen részt venni kívánók tartoznak a kikiáltási árak 10—10%^o-át képező bánatpénzeket az árverés megkezdése előtt a városi pénztárnál készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban lefizetni s az erről kiállított nyugtát vagy elismervényt az árverező bizottságnak bemutatni. Az is, ki az összes albérléthe, illetve bérléthe adandó jogositványokra ajánlatot tesz, köteles külön-külön is kitüntetni azon összegget, a melyet az egyes jogositványokért hajlandó adni

A részletes feltételek a városi tanácsnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csikszereda, 1907. évi november hó 15.

Dr. Ujfaluai Jenő.
polgármester.

2—2

Szám 2018—907. ki.

Pályázati hirdetmény.

A folyó évi december havában megtartandó városi általános tisztújítás alkalmával betöltendő és választás alá eső városi tisztviselői állásokra ezennel pályázatot hirdetek és pedig:

- 2400 korona fizetéssel és 600 korona lakbérrel javadalmazott polgármesteri állásra.
- 900 korona fizetéssel javadalmazott I-ső városi tanácsosi és város gazdái állásra.
- 800 korona fizetéssel javadalmazott II. városi tanácsosi, pénztári ellenőri és közgyámi állásra.
- 1000 korona fizetéssel és 300 korona lakbérrel javadalmazott városi pénztárnoki, földadó nyilvántartói állásra.
- 200 korona tiszteletdíjjal javadalmazott városi tisztly ügyési állásra.
- Végre az elősorolt állások betöltésével esetleg még megürülendő egyéb állásokra.

Pályázók kérvényeiket szabályszerűen felszerelve **folyó évi december hó 12-ig** hozzám annyival is inkább adják be, mert a későbbben beadottak figyelembe nem fognak vétetni

Csikszereda, 1907. évi november hó 19.

Dr. UJFALUSI JENŐ,
polgármester.

1—3

Csikszereda városban **egy emeletes kőház** hozzátartozó kő melléképületekkel elutazás miatt szabadkézből olcsó áron **eladó.** Bővebbet a kiadóhivatalba.

3—3

DARIUS

Hántoló- és hegyező-gép.

Törvényesen védett **uj fekvő szerkezettel**, munkaközben szabályozható **surlaköpennyel és surla-verőkkel.**

Nélkülözhetetlen főképpen vámmalmokban és minden olyan malomban, ahol egymásután többféle gabona kerül feldolgozásra, mert a surlaköpeny bármikor rögtön szabályozható szükséghez mérten. munka közben is. — Egyetlen más hámozógépnek sincsen meg ez a tulajdonsága. — Referenciákkal, árlappal, ajánlattal és gabonapróbákkal szívesen szolgál:

SCHVARCZ JÓZSEF és TÁRSA

műszaki iroda és raktár. Gépszilj-gyár. BUDAPEST, V-ik kerület, Váci-körút 26. szám.

Képkereitek nagy választéka!

A közönség szives figyelmébe!

A nagy közönség szives figyelmét felhívom nagyválasztéku képkereiteimre és olcsó üvegezesemre. — Elvállalom

EGÉSZ ÉPÜLETEKNEK ÜVEGEZÉSÉT,

bármily fujta és nagyságu üvegekkel. — Tehát ne mulassza el senki megtekinteni a m. kir. törvényház melletti üzletemben a szebbnél szebb és minden **KÉPKERETEK** készítetté, amit olcsón és gyorsan állitok elő.

Teljes tisztelettel: **KARDA GYULA.**

Üzv. **KARDA LAJOSNÉ** italmérésében kaphatók: jó **külföldi borkok, likörök, a legfinomabb teák s tearumok,** amiket szolid árák mellett hozsát forgalomba.

Mindenkik, aki nálam legalább husz koronára vásárol, egy életnagyságu képet kap. Csupán három koronát kell fizetni a passa-portnét.

Olcsó és pontos kiszolgálás!